

Міністерство освіти і науки України

Національний університет харчових технологій

**80 МІЖНАРОДНА НАУКОВА
КОНФЕРЕНЦІЯ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ,
АСПІРАНТІВ І СТУДЕНТІВ**

*“Наукові здобутки молоді –
вирішенню проблем харчування людства
у XXI столітті”*

Частина 4

10–11 квітня 2014 р.

Київ НУХТ 2014

5. Правове забезпечення співпраці підприємств харчової промисловості України з Республікою Білорусь

Вікторія Когут, Петро Рудик

Національний університет харчових технологій

Вступ. Галузь харчової промисловості зараз динамічно розвивається. Вітчизняні виробники харчової галузі витіснили імпорт іноземної продукції, але так і не заповнили повністю цю нішу. Це вимагає удосконалення системи управління галузі, посилення державного впливу на функціонування підприємств харчової промисловості, враховуючи міжнародні економічні чинники. Тому актуальним є дослідження правового забезпечення зв'язків підприємств харчової промисловості України з найближчими її сусідами, зокрема Білорусією.

Методи. Під час аналізу правового забезпечення співпраці підприємств харчової промисловості України з Республікою Білорусь, їх подальших перспектив розвитку проведено ґрунтовний пошук нормативно-правових актів та сучасної наукової вітчизняної та іноземної літератури. Окремі аспекти правового забезпечення українсько-білоруського співробітництва досліджено у працях Г.Климка, В.Андрійчука, О.Гаврилюка, В.Сіденка.

Результати. Основний документ, який регулює двосторонні відносини між Україною і Республікою Білорусь - Договір про дружбу, добросусідство і співробітництво між Україною і Республікою Білорусь від 17 липня 1995 року, яким закріплено розбудову сучасних українсько-білоруських міждержавних відносин. Стратегічне значення співробітництва України з Республікою Білорусь зумовлене об'єктивними передумовами. Це етнічна близькість народів, історично сформовані тісні економічні та гуманітарні зв'язки, наявність спільного кордону і взаємопов'язаних транспортних систем. Останнім часом все більш поглиблюється міждержавна взаємодія в різноманітних галузях промисловості, зокрема і в харчовій.

Якість і безпека продуктів харчування є важливими факторами благополуччя населення будь-якої країни. У цьому державна відіграє одну з головних ролей. В Законі України «Про безпечність та якість харчових продуктів» сказано, що держава забезпечує безпечність та якість харчових продуктів з метою захисту життя і здоров'я населення шляхом встановлення стандартів для харчових продуктів з метою їх ідентифікації, здійснення державного контролю, інформування та підвищення обізнаності виробників, постачальників і споживачів стосовно безпечності харчових продуктів та ін. Але, на жаль, це законодавство містить чимало внутрішніх суперечностей, і, до того ж, не відповідає нормам Євросоюзу.

У Республіці Білорусь харчове законодавство сформувалося на основі радянської правової спадщини, запозичивши систему ГОСТів, суворого державного контролю організації харчової галузі. У своєму розвитку воно орієнтувалось і в даний час орієнтується на вимоги законодавства Російської Федерації як основного торгового партнера, а зараз і партнера по Митному союзу. Так, майже всі стандарти харчової продукції Білорусії не суперечать нормам ЄС. І зараз Євросоюз зацікавлений у поліпшенні безпеки і якості білоруських харчових продуктів для збільшення частки експорту білоруських продуктів в ЄС. На даний момент в реєстрі знаходиться 4 білоруських підприємства, які можуть постачати молоко, молочні та рибні продукти до країн ЄС.

Висновки. Упродовж існування України як незалежної держави відбувається постійне закріплення діяльності харчових підприємств як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку. Україна є вагомим економічним партнером Білорусії. Відносини на рівні підприємств і підприємницьких структур розвиваються стабільно, швидкими темпами, із наростаючою динамікою. Розвиток українсько-білоруської співпраці підприємств в галузі харчової промисловості має значні можливості: забезпечення населення обох країн харчовими продуктами високої якості, країни можуть інтенсифікувати процес створення спільних підприємств харчової промисловості, Білорусія, на можливу майбутню перспективу, може почерпнути національний досвід українських підприємств щодо приєднання до СОТ, а Україна – в ЄС.

Література

1. Закон України «Договір про дружбу, добросусідство і співробітництво між Україною і Республікою Білорусь» від 16 травня 1997 року №267/97
2. Закони України «Про безпечність та якість харчових продуктів» від 23 грудня 1997 року №771/97 // ВВР України – 1997 р. – № 19.
3. Закон Республіки Білорусь «Про якість та безпеку продовольчої сировини і харчових продуктів для життя і здоров'я людини» від 29 червня 2003 року №217-3
4. Сіденко В. Р., Павленко Ю.В., Барановський О.І., Гаврилук О.В., Бариська Л.П. Україна в процесах міжнародної інтеграції/ НАН України; Ін-т екон. Прогнозування /В.Р. Сіденко (ред.). – К.:Форт, 2003. – 280 с.